

Пре девет година, Војислав Михаиловић покренуо је захтев за рехабилитацију деде, четничког вође Драгољуба Драже Михаиловића, који је јула 1946. године осуђен на смрт и стрељан. Половином маја 2015. пресуда је поништена, и “чичи” су враћена грађанска права која су му била одузета у политичко-идеолошком процесу комунистичког режима.

– Моја породица и ја чекали смо читав живот да се са нашег презимена скине срамни жиг издајника, ратног злочинца и окупатора – прича Војислав Михаиловић и додаје да су на то чекали и многобројни након рата дискриминисани потомци Дражиних сабораца и симпатизера у Србији и у српским земљама.

Михаиловић каже да је ову одлуку чекала и Дражина безгробна војска, и да је о исправљању велике неправде сањала и милионска српска емиграција.

– Нисам се оглашавао у току процеса из више разлога, ни у судници ни ван ње, као ни у медијима након доношења одлуке. Лојалан сам грађанин и верујем у независно судство наше земље. Потом сам био у уверењу да ми не приличи као политичкој личности да коментаришем одлуке суда – објашњава Михаиловићев унук.

Ипак, Михаиловић није изненађен појединим коментарима на одлуку Вишег суда у Београду, посебно оним који долазе из Хрватске.

– У главном граду Хрватске цвећем и пољупцима дочекана је Хитлерова солдатеска. У монструозној НДХ творевини, по немачким изворима страдало је, само у логорима, 700.000 наших невиних сународника, као и Јевреја и Рома. По преласку на аустријску територију ратни злочинац Анте Павелић прво се сусрео са британским официрима, који су му омогућили да преко Ватикана, некажњено отпутује у Аргентину и као слободан грађанин умре у Шпанији.

Ипак, унук Драже Михаиловића разочаран је појединим реакцијама неких српских званичника, који су, како каже, ову одлуку довели у питање и покушали да јој се наругају:

- Следбеници титоизма, уосталом као и хрватски лобисти овде, прво су показали да не поштују ни судство ове државе, ни државу, као ни симбол српског отпора нацизму и фашизму – а то је ђенерал Драгољуб Дража Михаиловић – или српски Чича како га је народ присно ословљавао – прича Михаиловић.

Он сматра да се нови “НАТО партизани” играју са српском ослободилачком традицијом идентитетом и војничком части, и са свим што има предзнак српски.

– Уместо да раде на националном помирењу и подижу наше самопуздање, они својим изјавама продубљују ровове и иделошке поделе у српском роду. Као прави игноранти и заточеници религије титоизма њих не интересује ни већ научно доказана историјска истина. Можда они боље знају на чијој је страни био ђенерал Михаиловић од америчког председника Харија Трумана, од вође француског покрета отпора Шарла де Гола или од

пољског генерала Сикорског! Они су сви одликовали Дражу за неизмерни допринос савезничкој победи над нацизмом и фашизмом у Ервопи – истиче Михаиловић.

Такође, Михаиловић каже да од садашњих “Нато партизана” ништа нису бољи ни они “Нато четници” који су своју политичку каријеру започели под Дражином заставом, а окончали је у идеолошком табору његових џелата.

– Ипак сам уверен да далекосежни значај ове пресуде не могу да умање ни да осенче мега звезде нашег политичког циркусишта, ни “Нато феминтерна”, ни булајићевско-бајићевски перформери, који су похитали да се “уграде” у пресуду или да јој пресуде – каже Михаиловић.

Мом деди одавно већ ништа више не треба, али ова пресуда истовремено ослобађа и исцељује. Као вожд Трећег српског устанка он је, по речима светог владике Николаја, своје место нашао у “царству Небеске Србије”, уз Светог Саву, Светог кнеза Лазара и остале српске великане – прича Дражин унук и додаје:

– Надам се и верујем да одлука суда о рехабилитацији генерала Драже отвара и осветљава нове путеве наше историје. И наше прошлости коју су нажалост често тумачили злонамерни туђини и они који не познају српски народ. Као и они који нису гледали у будућност. А историја нас између осталог учи да “будућност припада онима који се најдаље и најдуже сећају прошлости – закључије Војислав Михаиловић.

(Телеграф-Новости)